

**RESOLUCIÓ PEL RECONeixEMENT INSTITUCIONAL DEL
CONSELL NACIONAL DE LA JOVENTUT DE CATALUNYA
XXXI AGO - Badalona, 28 i 29 de març de 2009**

“Volem un organisme àmpliament representatiu de la joventut, independent i laic, amb poder de control sobre la gestió de l'Administració i amb dret a exigir-li la informació prèvia dels programes i pressupostos de la joventut i per a la joventut. L'accés protegit i gratuït als mitjans d'informació per a fer sentir la seva veu sobre tots aquells afers en què el jovent consideri estar implicat.”

Primera Carta de la Joventut Catalana, 1977

Actualment, amb prop de 100 entitats que participen de forma diversa, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya es constitueix com el representant de la joventut associada de Catalunya que té reconegut el rol d'interlocució amb l'administració de la Generalitat de Catalunya en matèria de joventut, reforçat per la Llei 4/1985.

Aquesta llei va permetre consagrar la independència del Consell respecte l'Administració, convertint-lo en una rara avis del corpus institucional de la Generalitat: l'únic òrgan considerat legalment com a entitat de dret públic amb una composició cent per cent d'arrel social i un govern propi i independent, representatiu i representant del moviment associatiu juvenil català.

En un context de societat plural i complexa com és la nostra, les relacions entre les administracions i la societat civil se'ns presenten també com a plurals i complexes. Ara bé, cal tenir en compte uns criteris mínims per a basar la interacció entre ambdós i de ben segur, dos d'ells són la representativitat i la legitimitat.

Resulta paradoxal que en determinats àmbits es tingui més en consideració altres organitzacions, fundacions o actors privats amb una representativitat dubtosa i una legitimitat limitada, que al mateix Consell Nacional de la Joventut. Només seria atribuïble al desconeixement o a la manca de voluntat de seure a negociar amb una de les principals plataformes d'entitats del país.

L'exercici continuat de la interlocució durant els darrers 30 anys ens ha fet tenir clar què entenem com a tal. El concepte d'interlocució que defensem i intentem dur a la pràctica requereix establir espais de diàleg, de debat i de negociació amb les administracions per tal de discutir i arribar a acords sobre les aportacions que el CNJC li faci arribar. No en fem prou amb simples mecanismes d'audiència i consulta.

El CNJC i les seves entitats ens trobem davant dels dos projectes més decisius per a les polítiques de joventut dels propers anys: la Llei de Polítiques de Joventut i el Pla Nacional de Joventut. En ambdós casos, el Consell ha de ser capaç de liderar un posicionament consensuat entre les seves entitats a través del treball intern i de la transmissió d'aquest a tots els actors implicats.

No es poden tornar a reproduir situacions com la de la llei en què no hem pogut mantenir la interlocució necessària ni adequada ni de forma preferencial com indica la llei del CNJC. Malgrat tot, sembla que la situació finalment s'ha redreçat a temps.

Més enllà de les polítiques de joventut, pretenem millorar la capacitat d'influència de la població jove i dels seus interessos sobre les polítiques públiques en general. Reclamem que s'incorpori la dimensió juvenil en totes aquelles polítiques que ens afecten i no volem dir de forma assistencial o passiva, com a receptors d'ajudes per a pagar lloguers per posar un exemple o quelcom semblant.

És essencial poder incidir en les polítiques que regulen el mercat de l'habitatge, de treball o de mobilitat en general, per posar alguns exemples, perquè afecten més el nostre dia a dia. I en aquests àmbits molts cops se'ns té en compte de forma passiva i no com a actors polítics en potència. Els darrers anys disposem de bons exemples d'interlocució que s'han traduït en negociació directa amb el Govern de la Generalitat com el projecte de Llei d'Educació i el Pacte

Nacional per a l'Habitatge, del qual el Consell és un dels signants, independentment del resultat final d'aquests.

Per tot això, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i les seves entitats demanem:

- La negociació directa amb l'administració de la Generalitat en tots aquells projectes i iniciatives que afectin la gent jove. En aquest sentit, demanem un canvi en l'actitud de l'Administració que transformi les actuals audiències i mecanismes consultius en generació d'espais de debat i negociació cara a cara on el Consell tingui assegurada la seva presència.
- El compromís d'aprovar la Llei de polítiques de joventut i el nou Pla Nacional de Joventut de Catalunya un cop consensuats amb el CNJC.
- Un pressupost anual assegurat que permeti al CNJC desenvolupar les seves funcions bàsiques de forma autònoma.
- El compromís de totes les forces polítiques per no retallar els recursos econòmics destinats a les polítiques que afecten la gent jove en aquests temps de crisi. Ans al contrari, és imprescindible un compromís perquè el col·lectiu jove no es vegi doblement perjudicat per aquesta situació de crisi reforçant els recursos que s'hi esmercen en les polítiques socials i actives d'ocupació.
- L'establiment d'un conveni entre el Departament d'Educació i el Consell Nacional per a facilitar la presència i la interacció entre l'associacionisme juvenil i els centres d'educació.
- La reprovació de qualsevol iniciativa, en matèria de polítiques de joventut, que no tingui en compte el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya com a màxim interlocutor en representació de les entitats juvenils de Catalunya.